

בס"ד ז' כסלו ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 16:17
צאת השבת - 17:08
רבנו תם - 17:39
לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 599
@ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג, הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמות יקיריכם.
טל' המערכת: 08-9437333, 054-9151601



אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.



כפסטיד"ן: "ועבדי תלואים" (הושע יא)

פרשת ויצא

במוצאי שבת
"ברכת הלבנה"

מעייני הפרשה:

- ← קורות יעקב בדרך לחרן - חלום יעקב.
- ← פגישת יעקב עם רחל בת לבן.
- ← יעקב עובד בבית לבן - נשואי יעקב ללא ולרחל.
- ← הולדת בני יעקב, הצלחתו במעשיו ונתעשר עושר רב.
- ← יעקב לוקח את כל משפחתו ורכושו ועוזב את בית לבן.
- ← לבן ואנשיו רודפים אחרי יעקב ומשיגים אותם בהר הגלעד.
- ← לבסוף השלימו יעקב ולבן ביניהם ונפרדים בידדות.
- ← יעקב המשיך בדרכו הביתה והגיע למחניים.

ו"י יעקב מאבני המקום וישם מראשיתיו וישכב במקום...
ישכב= יש כ"ב, כ"ב אותיות הקודש שבהן נכתבה התורה, אלו הם נכסיו של יעקב בדרכו לחרן. יעקב שם למראשותיו את השם המפורש.
"וישמע את דברי בני-לבן..." וירא יעקב את פני-לבן... כל זמן שרק ההמון - בחינת בני לבן - מדבר על ישראל, אפשר עוד להשלות את עצמנו שנוכל לחיות בצוואת אחת עם הגויים. אבל כאשר ראה יעקב את פני לבן - פני העומדים בראש והם אינם כתמול שלשום, כבר הוברר לו שצריך לברוח ולבקש מקום מקלט. והמקלט הבטוח ביותר הוא: ויאמר ה' אל יעקב **שוב לארץ אבותיך**. (חפץ חיים - פניני תורה)

"ויצא יעקב מבאר שבע" (כ"ח י')
למה לא נאמר גם אצל אברהם **"ויצא"** כדי להורות שיציאת צדיק עושה רושם? אלא, שיעקב היה שרוי במחיצתם של יצחק ורבקה, אשר הרגישו בחסרונו אחרי יציאתו והדבר עשה עליהם רושם. אבל אברהם היה שרוי בסביבה של עובדי אלילים, אשר לא הרגישו כלל בחסרונו אחרי עזיבתו והדבר לא עשה עליהם כל רושם. (חתם סופר)

הנהגות הבוקר למדנו מיעקב שמקיץ ומיד אומר: "אכן יש ה' במקום הזה" - אכן, כבודו מלא עולם. כשאדם ישן - "שוכח" את מציאותו יתברך, לכן מיד כשמתעורר צריך לאמר: "מודה אני לפניך מלך חי וקיים...". **ואנכי, לא ידעתי** - תורה. לכן, מיד מברך ברכות התורה. **וירא, ויאמר, מה-נורא, המקום הזה** - בכל מקום חייב להתמלא ביראת ה' ולעבודו בשמחה. **אין זה, פי אם-בית אלקים** - וימהר לרוץ לבית הכנסת. **זה, שער השמים** - כי בבית הכנסת יש סיכוי שיגיעו תפילותינו לשער השמים.

"וזהו סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה"
סלם עולה כמניין ממון. אמנם הממון הינו דבר שפל ביותר - **מוצב ארצה**, אך בכל זאת **וראשו מגיע השמימה**, אפשר לפעול בעזרת הממון גדולות ונצורות אשר יגיעו עד השמים, כמו גמילות חסידים וצדקה (אור צדיקים). לפיכך אמרו חכמינו: צדיקים חביב עליהם ממונם יותר מגופם (סוטה י"ב). שכן ידועים הם כי **בממון אפשר לפעול הרבה פעולות טובות** שאי אפשר לעשותן בגופו של אדם בלבד.

"ורחל לקחה... התרפים והש"מים בכר הגמל והש"ב עליהם... וימשי לבן את כל האוהל ולא מצא..."
טעות רווחת היא שלאחר שלקחה רחל את התרפים של אביה - הניחה אותם על הגמל והתיישבה עליהם, בעודה רוכבת. אלא שלגמל יש דבשת, וכן היא צורת האוכף. נטלה רחל את האוכף, והניחה את התרפים במגרעת שבין שתי הבליטות שבאוכף והתיישבה עליהם. הנה כי כן, אין לפרש שישבה על הגמל עצמו, שהרי האירוע התרחש בתוך בתוך האוהל, כנאמר: "וימשש לבן את כל האוהל ולא מצא את התרפים". (ב. בר דין הי"ו)

"אני ה' אלקי אברהם אביך ואלקי יצחק" (כ"ח י"ג)
לא אמר: אלקי אברהם ויצחק אביך? וכמו כן איננו אומרים בתפילת שמונה עשרה: **אלקי אברהם יצחק ויעקב**, אלא מזכירים אלקים על כל אחד ואחד לחוד. ללמדך שהאבות לא סמכו את עצמם על חקירות אבותיהם, אלא שכל אחד חקר ומצא אחדות הבורא ומציאותו והגיע למה שהגיע על ידי חקירה עצמית. (הבעש"ט - פניני תורה)

פינת הניבים והפתגמים
יצאו לו מוניטין = נתפרסם שמו כמעלה בתחומו. שליטי רומי הטביעו את תמונותיהם במוטבועות [מוניטה = מטבע] כדי להתפרסם.
דוגמה: רב זה, יצאו לו מוניטין בכל הסביבה, ורבים באים לשאול בעצתו.
מקור: ויצא שם דוד בכל הארצות [דברי הימים א' יד, יז] - יצאו לו מוניטין בעולם, ומהו מוניטין שלו? מסל ותרמיל מכאן ומגדל מכאן [בראשית רבה לט]. (ניבונכו)

"וייהי כשימע לבן את שמוע יעקב... וירץ לקראתו"
מה שמע לבן? (אש דת) ידוע שיעקב אבינו הסיר את האבן מעל הבאר כפקק שמסירים מעל הצלוחית וברור שכוח גדול. אומר רש"י: לבן חשב שיעקב בדה את סיפור אליפז כי כחו גדול ואין סיכוי שאיבד רכושו ובטח גבר על אליפז ומכאן חשב שיעקב מחביא את אוצרו הרב ולכן "ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו". (ב. בר דין הי"ו)

העלון טעון גניזה **הסירו מכול מדוך עמי!**
במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"הבאר" - רמז וסימן ליעקב ולישראל צאצאיו

- ⊙ והנה באר בשדה-באר מים = ואין מים אלא תורה.
- ⊙ והנה-שם שלשה עברי-צאן רבצים עליה = שלוש הכתות המהוות ציבור = צדיקים פיננטיים ורשעים.
- ⊙ כי מן-הבאר ההוא, ישקו העדרים = התורה הזו אמורה להשקות ולהציל את כל שלוש הכתות.
- ⊙ והאבן גדלה, על-פי הבאר = האבן, זהו יצר הרע, המנסה להניאם מלהתפלל וללמוד.
- ⊙ ונאספו-שמה כל-העדרים = אך כאשר מתאחדים הציבור ביחד, בכוחם לנטרל את יצר הרע.
- ⊙ וגללו את-האבן מעל פי הבאר = ומזיזים את יצר הרע בקלות, "כאדם המעביר הפקק מעל פי הצלוחית".
- ⊙ והשקו, את-הצאן = ומתפללים, ולומדים ומלמדים את "צאן ה'" = דור ההמשך.
- ⊙ והשיבו את-האבן על-פי הבאר, למקמה = אך, כאשר מתפזרים וחוזרים כל אחד למקומו, שוב חוזר יצר הרע.

"בניך בשחילי זתים" - חינוך איך מחנכים ילדים לא להיות עריצים?

- כדי לחנך ילדים נעימים ולא דיקטטורים קטנים, הקפידו על הדברים הבאים:
- הגדרות תפקידים ברורות באופן כזה שילד מבין מה הוא אמור לעשות ומה התוצאה שלא יעשה זאת.
- מתן משימות קלות ליישום לילדים.
- החלטות ברורות בנוגע לכללים (כגון הזמן המותר לשחק בחוץ, הזמן ללכת לישון וכו').
- כללי התנהגות ברורים בשהייה מחוץ לבית.
- לאפשר שיח משפחתי, בו מותר ורצוי לדון על נושאים מסויימים, תוך חיפוש פתרונות במשותף.
- על ההורים להחליט מראש על תגובות למצבים היוצאים משליטה או שלא התרחשו לפי החלטתם.
- תנו גיבוי זה לזה בכל מקרה.
- חיזוקים חיוביים אינם מובנים מאליהם, אל תמעטו בהם.
- התעלמו מהתנהגות לא רצויה שמטרתה רק להשיג עוד תשומת לב מכס ובכדי שלא למלא אחר מה שביקשתם.
- להמשיך, תמיד, להקפיד על הכללים ולא להרפות גם כשנראה שהכל כמו שצריך. ההרגל והדבקות בהתנהגות טובה לא פחות חשוב מההתנהגות עצמה.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לאהרון ג'רפי הי"ו
שתרם לסעודה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א לרפואתו והצלחת ילדיו וכל משפחתו שיזכו לפרנסה טובה, אושר, נחת ושלווה ויתגשמו כל משאלותם לטובה. ולהבדיל לעיני **סעודה** בת יחיאל ז"ל

פסחה 1016
פנחס
 נפתח שיעור בגמרא "תענית" עם הרב **רובי מנחם הי"ו**. כל יום רביעי בשעה 19:00 בבית כנסת "יחזקאל הנביא"

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה **20:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות "מאפיית בית הלחם" ו"מאפיית דורון"

רפואה שלימה **לאספה דוידי** בן **צביה וציון** הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות.

ברכה והצלחה **לארז ופרחנאז סעידיאן הי"ו** המזכים את הרבים. שיזכו בבריאות ופרנסה טובה, אושר, נחת ושלווה מילדיהם ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.

ברכה והצלחה **כ"יסים זאמן** בן מרים הי"ו המזכה את הרבים. שיזכה בבריאות ופרנסה טובה, אושר, נחת ושלווה מכל יוצאי חלציו ויתגשמו כל משאלות ליבו לטובה.

בית מדרש "ראש יוסף" ו"מעין יצחק" מזמינים את ציבור שוחרי התורה בימי שני ורביעי בשעה 20:30 לשיעורו של הרב **עובדיה יוסף הי"ו** מחבר ספר "מענה השולחן" וביום חמישי שיעור עם הרב **אליאיר יעקובי הי"ו**

ברכה והצלחה לידידנו **מרדכי ומלכה ירמיהו הי"ו** שיזכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה, אריכות ימים ושנים ה' ישלם שכרם וימלא משאלות ליבם לטובה. וברכה והצלחה **לאורן ורחל גלעדי הי"ו** שיזכו לזרע קודש בר קיימא ויצליחו בכל מעשי ידיהם.

בריאות והחלמה איתנה:
 רחמים יצחק-פור בן מרים הי"ו משה מוסאי בן זליכה הי"ו ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו **מרדכי יעקובי** בן ציפורה הי"ו **אברהם נאמן** בן מרים הי"ו **ישראל פרגי רפאל** בן מרים הי"ו **שרה מיארה** בת חנה מנב"ת **נזימה אלדד** בת מרים מנב"ת **לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

לעיני הצדקת והצנועה **סעודה ג'רפי** בת יחיאל ז"ל ביום ראשון ח' כסלו פקידת שנתה. **יה"ר שתמליץ טוב בעד ילדיה** וכל משפחתה.

לעיני הישר והענו **אברהם בר איבז ז"ל**. נפטר יג' כסלו. ביום שישי פקידת שנתו. זכותו תגן בעד ילדיו, נכדיו וכל משפחתו.

לעילוי נשמת החסיד והענו **זכריה דוידי** בן יוסף ומרים ז"ל נפטר י' כסלו תשנ"ה. ביום שלישי פקידת שנתו זכותו תגן בעד רעייתו, ילדיו וכל משפחתו ויזכו לרפואה שלימה הצלחה וברכה, אכ"ר.

שבת שלום ומבורך

לעיני נשמת:
 רחל מטודי בת מרסל ז"ל שמחה בר-דיין בת עזיזה ז"ל רבקה יעקובי בת פרי ז"ל עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל חנה (נורו) נאמן בת חנוס ואהרון ז"ל דיאמנטה חגי'א בת רגילה ז"ל שרה נאמן בת מזל ז"ל שמואל דוידי בן שרה ויוסף ז"ל שמואל מוסאי בן רבקה ודניאל ז"ל אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל ניסים נסימי בן ביבי ז"ל שלום נביאן בן טוטי ז"ל יעקב אטיאס בן סעודה ז"ל מתי (מעטוק) כלמן ז"ל בן יפה שתחיה

לעיני **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.
 לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

שאלה: האם כלי חשמל חייבים טבילה, כגון קומקום חשמלי, עגלה חשמלית לחימום מאכלים וכדומה, והאם יש לברך על טבילה זו?

תשובה: אע"פ שהכלי מחובר בחשמל לקיר א"כ הוא מחובר לקרקע ופטור, מ"מ אינו נחשב מחובר לקרקע כדי לפטור מטבילה. כתב בשו"ת שבט הלוי (חלק ב סימן נו) וז"ל, ואשר שאלת בענין דוד שמבשלים בו מים ע"י עלעקטרי האידך להתנהג בזה בענין טבילת כלים. והשיב פשוט דאם הוא קדרה שמבשלים בו או שאר כלי סעודה על פי המבואר יו"ד סימן ק"כ אין שום היתר לפטור מטבילה מחשש קלקול חלק העלעקטרי, ושכיחי היום מחבות ברזל שצולים בהם בתוכם ע"י רשת חוטי העלעקטרי שבתוכו שבודאי יתקלקל ע"י המים, לא ראיתי שום עצה להשתמש בו רק אם יקבעו החוטים אחרי הטבילה או יתקנו אותם שוב, ואל ישיאך לבך להתיר ע"י מי שרצה לומר דכיון דמחברים ע"י החוט לכותל נקרא כלי המחובר לקרקע שפטור מן הטבילה, דלענ"ד זה הבל רעות רוח דהא גופא דכלי תלוש שחברו לקרקע דפטור מן הטבילה ג"כ מפוקפק.

וכן כתב בשו"ת מחזה אליהו (סימן קיב אות ה) קומקום חשמלי חייב טבילה כיון שמשמש למים גם אחר ניתוקו מהקיר. ובשו"ת באר משה (ח"ד סימן ק), וז"ל, ומה שאומרים שרב אחד פסק דכל כלי עלעקטרי פטורים מטבילה, כיון שמחובר לכותל על ידי חוט ודינם ככלים המחברים לקרקע שפטורים מטבילה. זה אינו ואיננו מאמין שדברים כאלו יצאו מפי רב בעל דעת, והוא שטות מעיקרא, ואין צריך להשיב עליו. וכן בשו"ת בצל החכמה (ח"ה סימן ה) שקומקום חשמלי ומחבת חשמלי צריכים טבילה בברכה כי חוץ ממה שהם מבשלים האוכל על ידי כח החשמל שבכלי עצמו הם גם מחזיקים את האוכל ואת המשקים המתבשלים ומורתחים בתוכם ולא גרעי משאר כלי בישול שחייבים בטבילה בשביל כך.

אולם יש שכתבו שכלי חשמל פטורים מטבילה, כן כתב בשו"ת חלקת יעקב (ח"א סימן קכו), כיון שתשמישו עם הקרקע פטורים מטבילה. וכן כתב בשו"ת מנחת שלמה (ח"ב סימן סו אות ד), שהואיל ועיקר תשמיש כלי חשמל הוא בשעה שמחובר על ידי תקע עם הקרקע, מקרי מחובר לקרקע ואין צריך טבילה. והביאו בהליכות עולם (ח"ו פרשת מטות הלכה ט), וז"ל, קומקום חשמלי שאם יתנוה במים של המקוה להטבילו, יתקלקל, יתנוהו במתנה לגוי, וכו'. וכתב בסוף ההערה וטוב להחמיר היכא דאפשר להטביל קומקום חשמלי, ברם דא עקא שאם יכניסנו במים הוא עלול להתקלקל, לכן טוב שיתן אותו במתנה לגוי ויחזור וישאלנו ממנו. עכ"ל. והעיקר כמו שכתבנו דלא חשיב מחובר לקרקע ולכן כלי חשמל חייבים טבילה.

לסיכום: כלי חשמל חייבים טבילה בברכה. כגון קומקום חשמלי, סיר חשמלי וכדו'. כיון שמניחים בהם את המאכל. אבל כלי חשמל שלא מניחים בהם את המאכל עצמו כגון פלטה חשמלית, עגלות חשמליות לחימום אוכל וכדו', פטורים מטבילה.

שאלה מזלג חשמלי האם חייב להטבילו?

תשובה: מזלג חשמלי אינו כקומקום חשמלי שהרי אינו משמש למים אחר ניתוקו מהקיר, טעון טבילה בלא ברכה, ועדיף טפי להטבילו עם כלי אחר, ויברך עליהם ויטבילם.

וכן כתב בשו"ת בצל החכמה (ח"ה סימן ה), שמזלג זה אינו טעון טבילה דמעשה עצים וגחלים בעלמא הוא דעביד, ואין לדונו ככלי סעודה ונמצא שאין צריך טבילה. ולא דמי לקומקום חשמלי ומחבת חשמלי שצריכים טבילה בברכה כי חוץ ממה שהם מבשלים האוכל על ידי כח החשמל שבכלי עצמו הם גם מחזיקים את האוכל ואת המשקים המתבשלים ומורתחים בתוכם ולא גרעי משאר כלי בישול שחייבים בטבילה בשביל כך. לא כן מזלג זה שאינו מחזיק כל מאכל ומשקה רק שמרתיו ומבשלו בתוך כלי אחר המחזיק אותו, ואין זה אלא מעשה עצים וגחלת ואין מקום לחייבו בטבילה. על כן לענ"ד הבא להטביל מזלג חשמלי, יטביל כלי אחר עמו ויברך עליו ויטבילנו ואח"כ יטביל המזלג החשמלי או יטבילם יחד בבית אחת.

לסיכום: מזלג חשמלי פטור מטבילה וטוב להטבילו בלא ברכה.

חומר זה הובא מספרו של הרב עוזי נסימי הי"ו "מענה השלחן" שיראה אור בקרוב בעזרת ה' יתברך.

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ו

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל "תפארת רחמים" או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00



"מכל מלמד" השכלתו!... הרעיון מאחורי הסולם

"וְהָיָה סֵלֶם מִצֵּב אֲרָצָה, וְרֵאשׁוֹ, מְגִיעַ הַשְּׂמִימָה". רבים הרעיונות המסתתרים סביב הסולם שראה יעקב:

א. כדי שהראש יהיה בְּשָׂמִים, כלומר שיתעלה האדם בתלמוד התורה, צריך שהרגליים יהיו מוצבים היטב על הארץ, כלומר שיעשה טוב עם הבריות.

ב. "סֵלֶם" כתיב חסר. לעולם יידע האדם שכל הטרחה שיטרח להגיע לשמים (לגן עדן), תלויה במצוות שעשה על הארץ. וכל מה שטרח ועשה - עדיין לא הגיע לשלמות, ולכן אל יתגאה.

ג. "סֵלֶם" כתיב חסר = 130 = סיני. הראה הקב"ה ליעקב מעמד הר סיני.

ד. "סֹלֶם" - בכתיב מלא = 136 = קול = צום = ממון. שלושה דברים אלה מהווים כלים לאדם ומשמשים אותו כסולם להגיע לשמים (גן עדן), בעיתו ובזמנו.

ה. על ידי קול = תפילה, שמתפלל בכוונה ומבקש על עצמו ועל כל עם ישראל.

ו. על ידי צום = תשובה, שמקבל על עצמו מידי יום לחזור בתשובה שלמה

ז. על ידי ממון = צדקה, שמפור מעותיו לנזקקים, "וצדקה - תציל ממות".

ח. "סֹלֶם" - בכתיב מלא = 136 = עוני. אם אדם אינו משתמש בממון לעלות למעלה, הרי הוא עשיר בכסף, אבל עני במעשים.

ט. השמים והארץ מחוברים דרך "סולם". מה שנעשה בארץ - נרשם בשמים.

י. "סֵלֶם מִצֵּב אֲרָצָה" = אלה הקורבנות. יא. "מְגִיעַ הַשְּׂמִימָה" = זה הריח ניחוח לה'.

רפואה אלטרנטיבית תזונה נכונה לבריאות הגוף

באכילת פירות וירקות דבר הכי חשוב זה גיוון. כך נצבור הכי הרבה ויטמינים, מינרלים וחומרים נוספים - קצת מכל דבר. צריך להתרגל כל שבוע לקנות פירות וירקות שונים, ללמוד מתכונים חדשים, להפעיל את החושים והדימויו!

תמיד עדיף לאכול פרי או ירק בצורה הטרייה ואם כבר מבשלים, אז יש מספר כללים שיעזרו לשמור על מקסימום ויטמינים ומינרלים. לא לטגן אלא לבשל או לאדות. תהליך אידוי המומלץ בין כל הבישולים מכיוון ששומר על הרבה ויטמינים. אם בכל זאת מטגנים - במעט שמן ולא הרבה זמן. אם מבשלים ירקות - אז במעט מים ושגם המים (שכל הויטמינים עברו אליהם) יכנסו אחר כך לתבשיל. עדיף לא לבשל ירקות יותר מידי ושישאר מעט קשים. מבחינה זו מרק ירקות הוא פתרון חכם וטעים.

" ואבותינו סיפרו לנו "

שליח הרב

מנחם בן הארבע-עשרה היה לקוי מעט בשכלו. זה מכבר הפך למטרד עבור בני ביתו וסביבתו. כל המחנכים, בני המשפחה והידידים הביעו את דעתם הנחרצת כי מנחם חייב להיכנס למוסד סגור, לטובתו ולטובת כולם. אמו ריחמה עליו מאוד, וסירבה לעשות את הצעד המתבקש. היא העדיפה לסבול מדי יום ביומו, ובלבד שבנה לא יורחק למוסד סגור, ומי יודע מה יעלה בגורלו שם. כאשר הגיעו מים עד נפש, השתכנעה האם שעליהם לפנות לפוסק הגדול, רבי שלמה זלמן אוירבך ולבקש ממנו עצה. הרב שמע את דברי ההורים הנרגשים, וחש שנכון יהיה לשכן את מנחם במוסד מסוים לבריאות הנפש שהכיר. הוא החל להשפיע על האם המודאגת ששם יוטב לנער, וכמובן שגם לבני ביתו וסביבתו. האם החלה להתרצות ולהשלים עם הדבר, ואז לפתע שאל הרב: "מה דעתו של מנחם? האם הוא רוצה ללכת למוסד?" ההורים נדהמו משאלתו של הרב. הרי אם הדבר טוב עבורו לפי דעתם ולפי דעת תורה, מדוע לשאול את פיו, ובפרט שהוא לא כל כך שקול בדעתו... הרב הסביר את דבריו: "הרי אנחנו הולכים להכניסו כעת לבית אסורים, ולא כדאי שילך לשם בהרגשה שזרקו אותו מהבית ומהחיים. צריך ליצור בקרבו חשק ורצון לילך לשם. דבר זה גם יועיל להבראתו הנפשית".

ההורים הביטו זה בזה, והיקשו: "אבל כבוד הרב, איך ניתן לעשות זאת?! איך ניתן לנטוע בילד רצון לעזוב את ביתו?! מה פתאום שירצה להגיע למוסד סגור, כשהוא מנותק מכל מה שהכיר?!" "היכן מנחם?" שאל הרב.

"הוא נמצא במכונית החונה למטה, מחכה לנו". "נא העלו אותו לכאן, ואשוחח עמו פנים אל פנים". ההורים ירדו למטה ושלחו את מנחם לעלות לביתו של הרב. הנער עלה נרגש לביתו של הרב הנודע. הוא נכנס והתיישב מול הרב. "מה שמך?", שאל הרב בחיבה. "קוראים לי מנחם".

"ושמי שלמה זלמן אוירבך. האם שמעת עליי?" "כן" ענה מנחם בהתרגשות. "אבא ואמא סיפרו לי עליך וגם בכיתה הילדים מכירים אותך..." "דע לך", גחן הרב לעברו של מנחם, "כי כל מוסדות הבריאות נשמעים לקולי. יש מוסד אחד שמנהליו ביקשו ממני למנות שם רב צעיר. האם תהיה מוכן ליטול את משרת הרב באותו מוסד?"

מנחם הנדהם לא הוציא מפיו הגה. הוא לא האמין למשמע אוזניו. בכל מקום כמעט הוא סופג גערות וצעקות, והנה הרב הגדול נותן לו תפקיד חשוב! הוא נענע בראשו לאות הן.

הרב אוירבך סמך את שתי ידיו על ראשו של מנחם, ואמר לו בנימה סמכותית: "מעתה אתה השליח שלי במוסד לכל ענייני היהדות. עליך להציע לחולים המעוניינים להניח תפילין, ולסייע בכל מה שקשור לכשרות ולהלכה. בכל בעיה שתתעורר לפניך תפנה אלי ישירות בטלפון. שים לב, אחריות גדולה אני

מטיל עליך! "

מנחם הלך ברצון לאותו מוסד. הוא נשא בשמחה ובגאון את 'כתר הרבנות' שקיבל מגדול הדור. בינתיים ציפו הוריו במתח רב ובחרדה לראות כיצד ייקלט בנם במוסד הסגור. חלפו כמה שבועות ואז נסעו אליו ביום ששי כדי לקחתו עמם לשבת. כשהגיעו התפלאו לראות את בנם כשהוא מלא חיים ומרץ וצוהל לקראתם. לאחר שהסבירו לו כי באו לקחתו לשבת הביתה, אמר בארשת חשיבות: "איך אני יכול לעזוב את המוסד הזה, הרי רבי שלמה זלמן אוירבך מינה אותי לשליח שלו. אני צריך לטפל בכל ענייני היהדות ואסור לי לעזוב את המקום אפילו לשבת אחת!"

ההורים הנדהמים שוחחו עם הפסיכולוג הראשי של המוסד. הוא הביע בפניהם את התפעלותו העצומה מכך שהרב אוירבך הצליח בשיחה אחת קצרה לרומם את נפשו של הנער ולתת טעם ותכלית לחייו. עוד סיפר שמנחם עשה בשמחה וברצון את תפקידו, הניח תפילין לחולים, לימד אותם לקיים מצוות, והקפיד על כשרות והלכה. בקושי רב שכנעו את בנם לנטוש את משמרת הקודש למשך השבת ולהצטרף אליהם. ככל שחלף הזמן מצבו של מנחם הלך והשתפר ללא היכר, עד שהשתחרר לחלוטין מן המוסד הסגור. (עודד מזרחי)

לחם לאכול ובגד ללבוש

איך יתכן שיעקב בשנתו השבעים ושבעה מבקש מאת הקב"ה בסך הכל "לחם לאכול ובגד ללבוש." "אלא, יעקב אבינו הגיע אז לדרגתו העליונה, לכן ביקש כעני בפתח: אמנם איני ראוי לשום דבר אך תן לי מאוצר מתנת חיים לפחות לחם לאכול ובגד ללבוש, את המינימום הדרוש לחיות בעולם.

בגד ללבוש ולא למשכון

ר' דודיל מלבוב היה עני מרוד. פעם הוצרך למשכן את מעילו, כדי להביא טרף לביתו. אמר: זהו שפירש יעקב אבינו "לחם לאכול ובגד ללבוש". וכי אין אנו יודעים שלחם הוא בשביל לאכול, ובגד בשביל ללבוש? אלא: בגד ללבוש, ולא בגד לאכול, שלא יצטרך למשכן את בגדו בשביל אוכל...

לאכול וללבוש ולא שישארו בארון

סח לי יהודי עשיר ובעל נכסים, אשר עקב מחלתו גזרו עליו רופאיו איסור לאכול רוב מאכליו האהובים. יתר על כן מחלתו גרמה לו שאינו יכול לצאת מביתו, והרי הוא מרותק לביתו וכמעט אינו יוצא חוצה לו.

והנה אומר הוא הרי כל טוב העולם מצוי בביתי ארון הבגדים מלא בחליפות ובבגדים מהודרים. המזווה מלא מזון וכל טוב הארץ. בקיצור יש בידי לחם לאכול ובגד ללבוש אך איני יכול להשתמש בהם. במצבי זה מבין אני היטב את בקשתו של יעקב אבינו מבוראו "לחם לאכול – שנוכל לאכול ולשבוע מאכילתו, בגד ללבוש – שנוכל ללבוש את הבגדים שברשותנו. ולא שישארו במזווה ובארונות.

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות

הטובן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,

אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601

או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com